

KÖZSZOLGÁLATI DEMONSTRÁCIÓ AZ ORSZÁGHÁZ ELŐTT

Az MKKSZ sok tagja vett részt 1999. március 20-án azon az országos közzolgálati demonstráción, amelyet konföderációnk, a Szakszervezetek Együttműködési Fóruma (SZE)F rendezett Budapesten az Országház előtt. (Képünkön: az MKKSZ tüntetői útban a Parlamenthez.) A példamutató önfegyelemmel és méltósággal lezajlott nagyszabású tüntetésen tiltakozásunkat fejeztük ki a Kormány közzolgálatot sújtó bérlpolitikája, a közalkalmazotti bértábla és a köztisztviselői illetményalap befagyasztása, a fűnyírólví létszámcsökkentések, az érdekegyeztetés gyengítése, a szakszervezeti jogok csorbítása, a nyugdíjasok érdeksérelmei ellen.

Tisztelt Köztisztviselő és Közalkalmazott Kolléganők, Kollégák! Tisztelt MKKSZ-tagok!

A Magyar Köztisztviselők és Közalkalmazottak Szakszervezete (MKKSZ) Elnöksége nevében és a magunk részéről **őszinte nagyrabecsüléssel köszönjük a részvételt** mindazon Kollégáinknak, akik vállalták, hogy közös ügyünkért részt vesznek a március 20-ai országos közzolgálati demonstráción.

**Biztosak vagyunk abban, hogy egységet
és erőt mutató demonstrációnk eredményt hoz!**

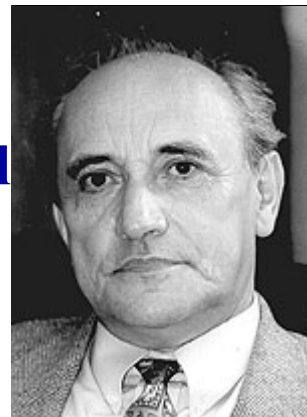
Szíves tájékoztatásul az MKKSZ Hírlevél e számának hátsó borítóján közöljük az Országgyűléshez eljuttatott PETÍCIÓ szövegét. A részvételt és a szolidáris támogatást ismételten megköszönjük!
Budapest, 1999. március 22.

dr. Kiss Sándor
elnök

Fehér József
főtitkár

Elegünk van az ígéretekben

Dr. Szabó Endre SZE F-elnök beszéde

Nagyrabecsüléssel és barátsággal köszöntöm a demonstráció minden résztvevőjét. Köszönöm, hogy elfogadták meghívásunkat, s megjelenésükkel kifejezik összetartozásunkat, közös akaratunkat és elszántságunkat jogos és igazságos harcunk folytatása mellett.

Nem jókedvünkben jöttünk ma több tízezeren ide a Kossuth térre. A kialakult helyzet kényszerített rá bennünket. A közzolgálati munkavállalók béreinek ez évi emelésére irányuló erőfeszítéseink a tárgyalóasztaloknál sikertelenek maradtak. A helyi bérlalkuk nagy része sem hozott elfogadható eredményeket. A bérltárgyalások folytatására tett közelmúltbeli

javaslatunk sem talált meghallgatásra a Kormány részéről. Így nem maradt más választásunk, mint az, hogy itt az Országház előtt hozzuk nyilvánosságra álláspontunkat, követeléseinket.

Csalódottak vagyunk, becsapottnak érezzük magunkat. A kormánykoalíció pártjainak ígéreteiből, felelős kormányzati tényezők nyilatkozataiból, amelyek a közszférában dolgozók keresetének érzékelhető javítását helyezték kilátásba, szinte semmi sem valósult meg. Tisztességes béremelés helyett a kormány befagyasztotta az illetményalapokat, vagyis az egyetlen törvényes garanciát arra, hogy a bérek általános érvényű emelése valóban megtörténjen. A bérek idej befagyasztása olyan példa nélküli merénylet a közszféra munkavállalóival szemben, amit eddig egyetlen Kormány sem mert elkövetni. Hatása nem csupán idén jelentkezik, hanem a következő években is rendkívüli károkkal jár.

Tudatunk kell az ország közvéleményével, Európával és a világgal, hogy többszázezer közalkalmazott és köztisztviselő az idén kevesebbet keres mint tavaly, rosszabbul él, mint a múlt évben. Történik mindez havi 30-40 ezer forintos nettó keresetek, s a nemzetgazdaság kereseti átlagától több mint 10 %-os elmaradása mellett. Történik mindez akkor, amikor a kormányzati sikerpropaganda hosszú ideje azt harsogja, hogy a magyar gazdaság a világ legdinamikusabban fejlődő, legstabilabb gazdasága. Amikor a GDP 4-5 %-os növekedést mutatott az elmúlt évben. Amikor a Parlament — legalábbis a büszke pénzügyminiszter szerint — minden idők legjobb költségvetését fogadta el. Gratulálunk, Miniszter úr!

Igaz, az utóbbi időben már másféle hangok is hallatszanak kormánykörökből, és aggódva figyelmeztetnek egyes gazdaságkutatók is, hogy a közszféra béreinek túlzott, a hivatalosan hangoztatott 13 %-kal szemben valójában átlagosan 6,4, illetve 9,2 %-os növekedése veszélyezteti a gazdaságot. Gyorsítja az inflációt, túlfogyasztással fenyeget. Kiforgatja egyensúlyából az állami költségvetést, tönkreteszi a stabilitást.

A közszféra túlfizetettsége miatt álmatlanságban szenvedő gazdaságkutatók feleslegesen bátorítják a kormányt, hogy álljon ellent a bérköveteléseknek, mert ha valamiben, akkor a bérből és nyugdíjból élők megsarcolásában, a közszféra gyalázatosan alacsony bérszínvonalának konzerválásában a kormány eddig is példamutató cselekedeteket vitt végbe! Miközben a szakszervezeteket folyton arra inti, jogaik szándékolt megnyirbálása mellett, hogy tanúsítsanak önmérsékletet, megértést, felelősséget.

A közszféra munkavállalóinak pedig így szól a polgári kormány üzenete: fizessék továbbra is fegyelmezetten megemelt adókat és TB-járulékat, hadd jusson számolatlanul és ellenőrizetlenül pénz a bankok véget nem érő konszolidációjára, a százféle kétes támogatásra, a zsiros állások szaporítására! Dolgozzanak többet és színvonalasabban, éljenek beosztóbban és kevesebb bérből is jobban. A nyugdíjasok is fogják vissza fogyasztásukat, mert veszélyeztethetik az importot.

A mi válaszuk minderre az: *elegünk van a jó tanácsokból, a jövőre vonatkozó ígéretésekből, a felháborító cinizmusból!*

Visszautasítjuk azokat a vádakokat is, amelyekkel azért illetnek minket, hogy miközben sok ezren az ár- és belvízveszéllyel néznek szembe, s hajlékaikat veszítik el, mi itt a Kossuth téren bérkövetelésekkel lépünk fel. Azokkal, akik vádolnak bennünket, innen tudatjuk, hogy akik a védelmet éjjel-nappal szervezik, akik a védőoltásokat adják, akik a gyermekekre vigyáznak az iskolákban, a bölcsődékben, az óvodákban, az idősekre a szociális intézményekben, akik a művelődési otthonokban átmeneti szállást rendeznek be, akik a bajba jutottak vagyonát őrzik, mind-mind köztisztviselők, közalkalmazottak, szolgálati viszonyban állók. Olyan hivatásukat teljesítő emberek, akik joggal megérdemlik, hogy végre valahára valamivel jobb körülmények között élhessenek. Ne mindig csak velük fizetessék meg az árvíz, az aszály, a feleltelen pénzügyi gazdálkodás, a számolatlan, ellenőrizetlen állami túlköltségek költségeit.

Nem tudnak tehát éket verni közénk és a bajbajutottak közé. Nem vonhatják kétségbe a gyakorlatban bizonyított szolidaritásunkat!

Tisztelt Barátaink!

Nekünk, közszférában dolgozóknak nap mint nap előírják feladatainkat, szigorítják összeférhetetlenségi szabályainkat, apellálnak szolgálati eskünkre, hivatásbeli, lojalitási kötelezettségeinkre, miközben tovább kurtítják munkavállalói jogainkat.

Most és innen mi is üzenünk a politikusoknak, a Kormánynak: ha az övékéhez hasonló polgári életvitelt nem is, de a *tisztességes emberi megélhetést biztosító keresetet megköveteljük magunknak! Nem napszámosként tengődő alattvalóként, hanem a közjót szolgáló szuverén közszolgaként kívánunk dolgozni és élni!*

Követeléseink nem pusztán saját érdekeinket szolgálják. Kifejeződik bennük az *állampolgároknak nyújtandó közszolgáltatások jelenéért és jövőjéért érzett aggodalmunk és felelősségérzetünk* is. Azt akarjuk, s azért kívánunk becsületesen dolgozni, hogy a betegek mielőbb gyógyulttá válhassanak. Hogy gyermekeinket, unokáinkat színvonalas oktatás és nevelés készíthesse fel az életre. Hogy megőrizhessük és gyarapíthassuk kultúránkat. Hogy emberségesen és törvényesen intéződjének mindennapos ügyeink. Hogy békében és biztonságban élhessünk. Hogy egy szabad ország kiegyensúlyozott, emberi körülmények között élő állampolgáraiként csatlakozhassunk az Európai Unióhoz.

Ez az üzenetünk, ez a felhívásunk 1999 idusán, innen az ország háza elől. Figyelmeztetünk a törvényhozókat, a kormány felelősségére, építünk a szakszervezeti mozgalom és a civil szervezetek összefogására és szolidaritására, számítunk a nemzet minden állampolgárának megértésére és támogatására!

A SZEJ jelszavával köszönöm, hogy meghallgattak:

EGYÜTT, EGYMÁSÉRT, AZ ÉLET MINŐSÉGÉNEK JAVÍTÁSÁÉRT!

ITT AZ IDEJE MEGALÁZÓ HELYZETÜNK MEGVÁLTOZTATÁSÁNAK

Fehér József főtitkár beszéde

Köszöntöm a Magyar Köztisztviselők és Közalkalmazottak Szakszervezetének jelenlévő bátor tagjait és szimpatizánsait!

Külön tisztelettel köszöntöm azokat a Kollégáinkat, akik nem tudtak eljönni, mert:

- micsoda véletlen! - a hivatalban a mai napra rendelték el a túlórárt, vagy
- a dolgozók a mai napra vállaltak önkéntes túlmunkát.

Innen gondolunk azokra a tagjainkra és kollégáinkra, akik nem mertek eljönni e közös demonstrációra, mert megfélemlítették őket. E helyről közösen üzenjük nekik: miattuk is szólunk, értük is lengetjük a zászlókat!

Kedves Barátaink! Tisztelt Polgárok!

Igen, POLGÁROK! Tudatosan és nyomatékkal használom ezt a megszólítást még akkor is, ha a mai mindennapi létünk nem a tisztességes polgári lét. Még akkor is, ha mi ma itt csalódottan, de cselekvést ingerlő elkeseredettséggel tudatjuk, hogy több ezer közszolgának és - tegyük hozzá - nyugdíjnak a hangzatos, nagyképzű kormány-ígéretnek ellenére nem több, hanem sok ezer forinttal kevesebb pénz jut kenyérre és tejre.

Tisztelt szabadon választott Kormány!

Rossz volt a számítás. Itt az igazság pillanata, és nem gyengeséget, hanem a realitás-érzékenységet mutatná, ha ezt végre elismernék, és nem statisztikai bűvészműveletekkel próbálnák igazolni saját rögeszméiket.

Tegnapelőtt azt olvashattuk az újságokban, hogy januárban a közszférában 27 %-os volt a keresetnövekedés. Ha ez így lenne igaz, és ha a mi követelésünk csak 16 %-os, akkor mi most itt azért demonstrálunk, hogy 11 %-ot visszaadhassunk? Ugye valamennyien visszautasítjuk ezt a rosszízű tréfát, és nem tűrjük, hogy ilyen megtévesztő adatokkal félrevezessék a közvéleményt. Hosszú lenne a tételes felsorolás, ezért csak példászerűen említem, hogy az MKKSZ érdekkörébe tartozó közigazgatási szervek közül a környezetvédelmi felügyelőségek, a Kormány megyei közigazgatási hivatalai, a TÁKISZ-ok vagy a földhivatalok szinte teljes személyi állománya, továbbá az önkormányzati köztisztviselők közel fele egyetlen fillér béremelésben nem részesült.

A területi, a helyi szervek hivatalainak munkavállalói a kenyéradó gazdától, a Kormánytól nem kaptak semmit? Dehogynem: 3 %-os létszámcsökkenést, díjazás nélküli túlórárt vagy 46 órás munkahetet.

Gratulálunk! Ez „igazi európai megoldás”!

Baj van, tisztelt Kormányunk! Ha így megy tovább, a közigazgatás működőképessége kerül veszélybe. És ezt nemcsak mi, az oly sokszor demagógnak bélyegzett szakszervezetek látjuk így. Ha nem hisznek nekünk, higgyenek egy igen tekintélyes, higgadt és megfontolt véleménynek, amely szerint: „A törvények mellett nélkülözhetetlen a jó közigazgatás és a megfelelően javadalmazott, feddhetetlen köztisztviselői kar. Sajnálatos, hogy az utóbbi időben számos képzett köztisztviselő kényszerül arra, hogy az alacsony bérek és az intézményi megvonások miatt otthagyja a közszolgálatot.” - Ez a vélemény egyházi körökből származik.

De figyelmeztet az Európai Unió is. A felvétellel kapcsolatos dokumentum azt állapította meg, hogy: „Jelenleg a fizetések színvonala a hasonló munkakörök tekintetében a magánszektorban háromszorosa a közszolgálatéhoz képest. És a legnagyobb probléma az, hogy a képzett szakemberállomány esetében folytatódik az agyelszívás”.

1998-ban már a Belügyminisztérium is azt állapította meg, hogy a fiatalok távolmaradása igen komolyan veszélyezteti a szakember utánpótlást. Kell-e beszédesebb tény annál, hogy a 25 éven aluli pályakezdeők aránya kevesebb mint 5 %. És a Kancellária is azt állapította meg, hogy igen nagy a veszélye annak, hogy a fluktuáció az 1999. évi illetményalap befagyasztása miatt kezelhetetlen méreteket ölt, és ez már nem csupán a minőséget, hanem egyáltalán a közigazgatási ellátást teszi kétségessé. Ezek igen megalapozott diagnózisok.

Ezzel szemben a terápia? A teljes megsemmisülést eredményezheti, mert elnézést az ostobácska hasonlatért, de: *a sovány embert nem lehet koplalással felerősíteni.*

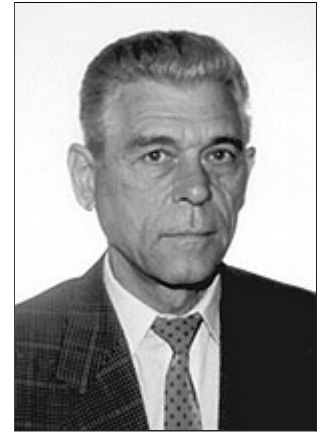
Megoldást és forrásokat kell találni, hogy ez a tarthatatlan és tegyük hozzá: megalázó helyzet valamennyiünk - a Kormány, a lakosság, a munkavállalók - érdekében megváltozzon. Forrásokat kell találnunk, de nem az önkormányzatok zsebében kell kotorászni, mert ott nincs semmi. Van javaslatunk forrásokat illetően is.

Tisztelt Egybegyűltek!

Köszöntéssel kezdtem, engedjék meg, hogy köszöntéssel zárjam mondanivalómat. Kitüntető tisztelettel köszöntsük innen azokat a kollégáinkat, akik azért nem lehetnek itt, mert részesei az emberfeletti erőfeszítést igénylő árvízi védekezésnek. Az MKKSZ összesen több mint 3 milliárd forintot nyújtott az árvíz-károsultaknak. Jelenleg már több mint egy millió forint összegű az e célt szolgáló segélyalapunk. És április 8-án Nyíregyházán egy segélykoncertet szervezünk károsult kollégáink megsegítésére. Közalkalmazottak és köztisztviselők az „igen magas” fizetésükből, adózott jövedelmükből tudnak e nemes célra adakozni. Nagy tisztelettel meghívjuk a Kormány tagjait, találkozzunk ezen a koncerten, és talán egy ilyen találkozás után más témákban is hamarabb szót fogunk érteni.

CSAK AZ ÍGÉRETEKET KÉRJÜK SZÁMON!

***Gertai Jánosnak, a Szivárvány Családsegítő Szolgálat
SZB-titkárának beszéde***

Kedves Barátaim! Tisztelt Egybegyűltek!

A Magyar Köztisztviselők és Közalkalmazottak Szakszervezetén belül működő családsegítők, gyermekjóléti szolgálatok, hajléktalan-ellátás, idős gondozás, utcai szociális munkások országos szakmai tanácsa, valamennyi szociális munkás és a magam nevében üdvözlök mindenkit, aki itt ma azért gyűlt össze, hogy ismét nyomatékot adjon régen megfogalmazott és sok illetékesnek elküldött - megjegyzem, eddig igazi válasza sem méltatott - követeléseinknek.

1998. november 10-e óta gyakorlatilag csak az történt, hogy befagyasztották a béreket, elvéve a még egyetlen törvényes lehetőségét is annak, hogy bíróságon perelhessük jogos követelésünket. A Kormány illetékesei az érdekképviselői szervekkel nem hajlandók tárgyalni, és most a Munka Törvénykönyvének módosítása van - igaz pillanatnyilag késleltetve - a terítéken.

Mindaz, ami eddig történt, csak ellenünkre és nem az érdekünkben történt!

Kollégáim, a szociális munkások tevékenységét, munkáját azok ismerik igazán, akik segítségre szorulnak, akiknek anyagi, szociális gondjaik vannak, akik feje felett ott lebeg a bizonytalanság, az áram vagy a gáz kikapcsolásának Damoklesz-kardja, akik családi problémával küszködnek az itálózó házastárs, a csavargó gyermek miatt. Ismerik munkánkat a hajléktalanok, akiknek a jó szó sokszor többet ér, mint a napi egy tányér meleg leves, s azok az idős, magukra hagyott emberek, akiket gyakran mi kísérünk utolsó útjukra. Az utcára kitzsított emberek számára gyakran mi jelentjük az utolsó lehetőséget arra, hogy emberhez méltó körülmények közé kerüljenek. Mi nem válogathatunk a munkahelyekben. Oda kell mennünk, ahol baj van. Piszkos, elhanyagolt lakásokba, oda, ahová sokszor a rendőr is csak párosával megy be. **NEKÜNK EZ A HIVATÁSUNK!**

Mi hivatásszerűen találkozunk a sok szomorú családdal, emberrel. Ahhoz viszont, hogy a lehető legjobban tudjunk eleget tenni a követelményeknek, sok feltételnek kell - kellene - teljesülnie. Engedjék meg, hogy idézzek a FIDESZ Magyar Polgári Párt Szociálpolitikai Kabinetjének 1998 márciusában megjelent programjából:

„ - *A segítő szakmában dolgozók nem lehetnek rászorultabbak, mint a szociális szolgáltatást igénybevevők, ahogy ez ma jellemző;*

- *a szociális munkának, mint szakmának nagyobb erkölcsi és anyagi megbecsülést kell biztosítani;*

- *a segítő tevékenységet folytatók számára testi és lelki egészségük védelmében, a kiegészítő tünetek megelőzése érdekében rekreációs szabadság biztosítása - jogszabály módosítással - halaszthatatlan és azonnali feladat;*

- *javítani kell az általános munkafeltételeken - munkaidő, gondozottak számának rögzítése, továbbképzési lehetőségek biztosítása -, hiszen jelenleg ennek a szakmának talán a legalacsonyabb az érdekérvényesítési lehetősége.*”

Eddig az idézet! **Csak ezeket kérjük számon!**

Tudjuk, hogy kevés idő állt eddig a kormány rendelkezésére, de még nem látni az igyekezetet az ígéretek betartására. Az ígért 13 százalékos béremelés pedig sokunknak csak hiú ábránd marad. A kormány az egyre inkább elszegényedett önkormányzatok nyakába igyekszik varrni ígéréteinek beváltását.

Úgy látszik, a foci, a Hungaroring fontosabb. Bár tudomásom szerint egy „aranylábú” sem kereste fel a családsegítő szolgálatok valamelyikét. És az is igaz, hogy a Hungaroringre sem a mi ügyfeleink veszik meg a jegyeket. Megjegyzem: erre a közalkalmazott fizetésekből nem is telik.

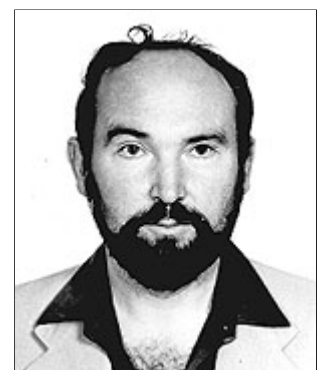
Rajtunk áll, hogy együtt, minél többen adjunk hangot annak, hogy amit ígértek, azt tartsák is be!

Mi nem sztrájkolhatunk, nekünk továbbra is tenni kell a dolgunkat, sok könnyet kell még letörölnünk! Nekünk ez a hivatásunk, de **MI SEM LEHETÜNK SZEGÉNYEBBEK A SZEGÉNYEKNÉL!! A JÖVŐNK A TÉT!!**

TISZTESSÉGES MUNKÁÉRT TISZTESSÉGES BÉRT VÁRUNK!

***Deák Ferencnek, a Fejér megyei Földhivatal SZB-titkárának
beszéde***

Közalkalmazottak! Köztisztviselők!

A Földhivatali Dolgozók Országos Szakmai Tanácsának megbízásából bejelentem: *a Kormány rákényszerített bennünket arra, hogy megalakítsuk sztrájkbizottságunkat.*

Rákényszerített, mivel a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium vezetése tavaly nyár óta nem volt képes fogadni küldöttségünket.

Rákényszerített, mivel többszöri megkeresésünkre végre február 17-én elmondhatott problémáinkra egy hónapig válasz nem érkezett.

Rákényszerültünk, mivel a március 17-ei szakmai-érdekvédelmi fórumunkon - az előzetes egyeztetés ellenére - nem vezetői szinten képviseltette magát a minisztérium.

A szakmai-érdekvédelmi fórum mintegy 150 résztvevője az MKKSZ Földhivatali Dolgozók Országos Szakmai Tanácsa kibővített ülésévé válva úgy döntött, hogy érdekeink megvédése végett megalakítja a földhivatali dolgozók országos sztrájkbizottságát.

Követeléseink a következők:

1. a földügyi szakigazgatásban dolgozóknak a Kormány 1999. január 1-jétől biztosítson 14 %-os keresetnövekedést.

2. A fővárosi ügyirathátralék feldolgozásának végső időpontja az FVM eredeti rendelkezésének megfelelően 1999. december 31-e legyen.

3. Az ügyirathátralék feldolgozása érdekében elrendelt túlmunkáért a köztisztviselők valamennyi földhivatalnál - szabadidő biztosítása helyett - díjazásban részesüljenek.

4. A Kormány a 3 %-os létszámcsökkentésre vonatkozó döntését a földhivatalok esetében vonja vissza.

Követeléseinket eljuttattuk dr. Torgyán József miniszter úrhoz, és miniszteri szintű egyeztetést kezdeményeztünk.

Elkeseredettek és elszántak vagyunk. Érthetetlen számunkra, hogy a Kormány miért büntet bennünket azzal, hogy egy fillér béremelést nem adott. Többségünk nettó keresete kevesebb a tavalynál. A földhivatali dolgozók nagy része a létminimumon vagy alatta él.

Már nincsenek anyagi gondjaink, *már megélhetési gondjaink vannak.* Ezzel szemben a Kormány olyan feladatokat pakol ránk, amelyeket csak igen nagy erőfeszítések árán tudunk végrehajtani.

Mi dolgozni szeretnénk, nem sztrájkolni! De tisztességes munkáért tisztességes, elfogadható anyagi elismerést várunk, és most már követelünk. Harcunkat megkezdtük, harcunkat folytatjuk, érdekeinket megvédjük.

*

(A beszéd idő hiányában nem hangzott el, most és így kap fórumot.)

MEDDIG LEHET VISSZAÉLNI A KÖZTISZTVISELŐK LOJALITÁSÁVAL?

**Varga Máriának, a Komárom-Esztergom megyei TÁKISZ
SZB-titkárának beszéde**

Tisztelt Résztvevők!

Tisztelt Kollégáim!

Megdöbbenve állok itt. Egy vagyok azok közül a mostohagyermekek közül, akiket a „szülők” félrelöktek, de ők továbbra is kitartóan, állhatatosan bizonyítják, hogy az Ő sorsuk jobbra érdemes.

TÁKISZ-nak hívnak. Szívós, lelkiismeretes, fáradságot - eddig - tűrő munkánk jutalma mindenki számára ismeretes: 0 forint illetményalap emelés, s így olimpiai bajnokokat is meghazudtoló gyorsasággal közeledünk a minimálbér felé (köztudott: 1999-ben a minimálbér 22.500, míg az illetményalap 26.000 forint) mindamelllett, hogy a köztisztviselői karon belül is a TÁKISZ köztisztviselőké évek óta a legrosszabban fizetett réteg. Pedig lojalitásunkat mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy a korábban (1995-ben) elszenvedett 15 százalékos létszámcsökkentés következtében végezzük a mai napig is az azóta már megsokszorozódott plusz feladatainkat.

1998 szeptemberében a Belügyminiszter úr megígérte a TÁKISZ-oknak, hogy létszámcsökkentés nem, többletfeladat és ehhez megfelelő bér és létszám biztosítva lesz. Ebből egy valami megvalósult: a többletmunka.

Hogy fontosságunkat érezzük, idézem a gazdasági miniszter úr egyik gondolatát (1998. október 8.): „Az a határozott szándékunk ugyanis, hogy a közszektor keresetnövekedése ne maradjon el az üzleti szférában várhatótól, összességében ugyan megvalósíthatónak látszik, azonban a korábban meghozott bérpolitikai döntések következményei miatt egyes fontos területeken mégsem lesz tartható ez a célkitűzés.” Ez a fontos terület vagyunk mi.

A kormányprogram azon célkitűzéséből, miszerint: „Gyakorlott, munkája iránt elkötelezett, életét a közigazgatási munkában töltő köztisztviselői kar kialakulását segíti elő ...” igencsak megvalósult, hogy már-már csak a munkahelyünkön élünk.

Meddig lehet még visszaélni a köztisztviselők lojalitásával?

A napi 10-12 órát meghaladó feszített tempó, a rendszeres hétfégi munka - mindez természetesen díjazás nélkül - pszichikai, egészségügyi problémák sorát okozza, és családi konfliktusok elindítójává vált. A ki nem adott szabadidők, törvényes szabadságok, - ha csak a saját megyémet, Komárom megyét említem - minden dolgozónál meghaladják a 10 napot, a teljes munkaügyi létszámot alapul véve. És nem mi vagyunk a „legrosszabb megye”. S bár igen jelentős változás az, hogy a

Ktv. a szabadidő tárgyévi megváltására is lehetőséget teremt (40. §), de csak utópia.

Forrás hiányában nincsenek pótlékok, nem fizethető túlóra, szabadidő-megváltás, nincs szakképzettségi pótlék .... szóval semmi sincs.

Annak ellenére, hogy a jogszabály ennél jóval több lehetőséget is biztosít a köztisztviselők szakmai munkájának megbecsülésére, de kérдем: miből? Nagyon sokan szembesültek azzal a ténnyel, mikor első havi fizetésüket meglátták, hogy a „borítékokba” nem hogy több, de kevesebb került.

És arra a kérdésre, hogy „mit kíván tenni a Belügyminisztérium vezetése a TÁKISZ-ok már ismert alulfinanszírozásával kapcsolatban: a közgazdasági helyettes államtitkár úr az alábbi egyszerű, tömör választ adta (BÉT ülés, 1998. november 6.): „A Belügyminisztérium most már egy valamit tud tenni: azt, hogy tudomásul veszi, hogy a kormányzat milyen lehetőséget biztosít a TÁKISZ-oknak.”

No comment...

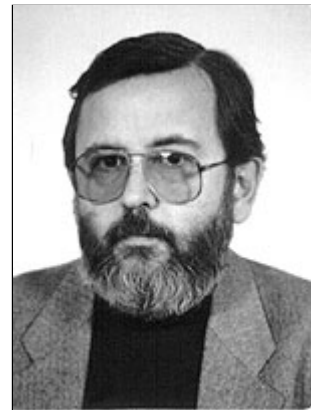
És hogy mit kívánok ÉN (a TÁKISZ)? A bértábla befagyasztásának feloldását, a reálbérek 5 %-os emelkedését, a túlóra finanszírozását, a köztisztviselők szakmai munkájának megbecsülését, az érdekegyeztetési rendszer működésének helyreállítását.

Tudom, hogy édes gyermek nem lehetek, de hadd legyek hát egy édes mostohagyermek.

FOGYTÁN A BIRKATÜRELEM!

Tóth Attilának, a TUDOSZ szóvivőjének beszéde

„Honfitársak, Polgárok! Veszélyben a haza! Veszélyben a 7 %-os GDP-növekedés!”

„Önző, telhetetlen és anyagiasság egyének - százmilliókat téve zsebeikbe - megrendítik a külföldi és honi tőke bizalmát, gerjesztik az inflációt, veszélyeztetve ezáltal a térség legerősebb gazdaságának lendületét” - állítják a pénzügyérek.

Kérdem én: Hol vannak ezek a gonosztevők?

Válaszuk: „Itt, ezen a téren!”

Mi, közalkalmazottak, fenyegetjük a makrogazdasági egyensúlyt. Mégpedig önös érdekből, mert élni és dolgozni akarunk.

Élni és dolgozni. Óvni, tanítani, nevelni gyermekeinket és polgártársaink gyerekeit. Gyógyítani és ápolni betegeinket és polgártársaink betegeit. Biztonságot teremteni családjainknak és polgártársaink családjainak. *Nekünk, köz-alkalmazottaknak ezt jelenti a közszolgálat.*

Közalkalmazóinknak, a kormánynak sajnos mást jelent: évek, évtizedek óta csak a nyírható és fejthető birkát látják benne - megfelelően Mária Terézia intelméről, miszerint a birkát etetni is kell, ha fejni és nyírni akarják.

De most már fogytán a birkatürelem.

Bérünk reálértéke 10 év múltán sem éri el az 1989-es értéket. Az idén pedig meg kellett élnünk azt, amire eddig a legvadabb „csomagok” és „programok” se vetemedtek: a bértábla befagyasztását és sokunk nettó bércsökkenését. A magyar közalkalmazotti bérszínvonal egyre inkább a harmadik világ bérezési szokásait idézi. A harmadik világ közszolgáltatásai azonban nem véletlenül olyanok, amilyenek. Lepusztult oktatás, egészségügy, kutatás, baksis, korrupció - ezek jelzik, hova vezet, ha túl sokáig élnek vissza a közalkalmazottak hivatástudatával.

Nem ezt akartuk, nem erre szavaztunk, és nem hagyhatjuk, hogy tönkretegyenek bennünket, mert ezáltal az ország megy tönkre!

A kancellária most elhúzta a mézesmazagot. Megpróbálja az elorzott kenyéren megvenni maradék jogainkat. Ajánlata szerint, ha lemondunk az Érdekegyeztető Tanácsról, ha elfogadjuk a - Bill Jordan, a Szabad Szakszervezetek Világszövetségének főtitkára által kisztillú és gonosz elmeszüleménynek nevezett - új Munka Törvénykönyvét, akkor számíthatunk reálbér-növekedésre. Mi utána számoltunk: például a TUDOSZ tagjai, a kutatóintézeti dolgozók, ha minden jól megy, valóban utolérhetik 1989-es, „pártállami” reálbérüket! További 7 szűk esztendő után! *2006-ban!*

Igy nem lehet sem élni, sem dolgozni. Ez nem ellentétel egy ÉT, egy Munka Törvénykönyv feláldozásáért. Ez az ideiglenes 13 százalékos béremeléshez hasonló szemfényvesztés. Még nem felejtettük el februári fizetésünket. Stumpf úr *ezt az ajánlatot maga sem gondolhatja komolyan.* Hiba az ellenfélről feltételezni, hogy híján van észnek és emlékezetnek. Ha tisztességes alkura készül, tegyen kiegyensúlyozott javaslatot az asztalra. Ha pedig konfrontációra törekszik, vállalja azt felnyíltan, annak következményeivel együtt.

A mi ajánlatunk ezzel szemben egyszerű: *európai színvonalú közszolgálatás bérükből megélni képes közalkalmazottakkal.* Követeléseink is egyszerűek. Két dolgot akarunk: *szakszervezeti jogokat és biztos megélhetést.*

Levél dr. Torgyán Józsefhez

MEGALAKULT A FÖLDHIVATALI DOLGOZÓK ORSZÁGOS SZTRÁJKBIZOTTSÁGA

Dr. Torgyán József úr

földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter

Budapest

Tisztelt Miniszter Úr!

Értesítem, hogy a Magyar Köztisztviselők és Közalkalmazottak Szakszervezete (MKKSZ) 1999. március 17-én a földügyi szakigazgatásban dolgozó köztisztviselőket képviselő munkavállalók részvételével országos szakmai érdekvédelmi fórumot rendezett.

A megjelentek egyhangú megbízását teljesítve tisztelettel tájékoztatom, hogy **valamennyi résztvevő felháborodással vette tudomásul, hogy a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium - az előzetes egyeztetés ellenére - nem a beígért vezetői szinten képviseltette magát.**

A szakmai érdekvédelmi fórum mintegy 150 résztvevője a tanácskozás során döntött arról, hogy a rendezvény átalakul az MKKSZ Földhivatali Dolgozók Országos Szakmai Tanácsa (OSZT) kibővített ülésévé. Az **OSZT** - mint a megyei (fővárosi) földhivatalokban és a Földmérési és Távérzékelési Intézetnél (FÖMI) dolgozó köztisztviselők munkavállalói érdekvédelmi szervezete - **a Sztrájkról szóló 1989. évi VII. törvény 1. § (1) bekezdése és 3. § (2) bekezdése alapján döntött arról, hogy 1999. március 17-én megalakítja a**

földhivatali dolgozók országos sztrájkbizottságát.

Az 1989. évi VII. törvény 1. § (3) bekezdésére, valamint „A Kormány és az érintett szakszervezetek között a köztisztviselők sztrájkjogának gyakorlásáról szóló megállapodás” (1994. január 13.) 5. pontjára hivatkozással - a sztrájkbizottság felhatalmazása alapján a mellékelt követelésekről - **miniszteri szintű egyeztetést kezdeményeznek.**

Kérem, hogy az egyeztetés időpontjáról és helyéről értesíteni szíveskedjen.

Értesítési cím: 1088 Budapest, Puskin u. 4.

Telefon: 3384-002

Telefax: 3384-271

Tisztelettel tájékoztatom, hogy a miniszteri szintű egyeztetésen a Magyar Köztisztviselők és Közalkalmazottak Szakszervezete részéről (a vonatkozó megállapodás 5. pontjában foglaltakra figyelemmel) a szakszervezet legmagasabb szintű szervének, az Országos Választmányának három tagja vesz részt:

Fehér József MKKSZ-főtitkár,

Kolyuth Lajosné, az OSZT elnöke,

Pataki Imréné, az OSZT alelnöke.

Budapest, 1999. március 18.

Üdvözlettel:

Fehér József
az MKKSZ főtitkára

A FÖLDHIVATALI DOLGOZÓK ORSZÁGOS SZTRÁJKBIZOTTSÁGÁNAK KÖVETELÉSE

1. A földügyi szakigazgatásban dolgozóknak a Kormány biztosítson 14 %-os keresetnövekedést 1999. január 1-jétől.

2. A fővárosi ügyirathátralék feldolgozásának végső időpontja - az FVM eredeti rendelkezésének megfelelően - 1999. december 31-e legyen.

3. Az ügyirathátralék feldolgozása érdekében elrendelt túlmunkáért a köztisztviselők valamennyi földhivatalnál - szabadidő biztosítása helyett - díjazásban részesüljenek.

4. A Kormány a 3 %-os létszámcsökkenésre vonatkozó döntését a földhivatalok esetében vonja vissza.

Budapest, 1999. március 17.

A sztrájkbizottság felhatalmazása alapján:

Fehér József
az MKKSZ főtitkára

EMLÉKEZTETŐ

mely az alulírott napon a földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter dolgozószobájában a Földhivatali Dolgozók Országos Sztrájkbizottságának tagjai,

Fehér József,
Kolyuth Lajosné és
Pataki Imréné

részvétele mellett, a minisztérium képviselőjében pedig
dr. Torgyán József földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter,
dr. Szabadi Béla politikai államtitkár és
dr. Jójárt László, a földügyi szakterületet felügyelő helyettes államtitkár
részvétele mellett az alábbiak szerinti kérdéseket tárgyalta meg:

ad 1) Az Országos Sztrájkbizottságnak az a követelése, hogy a szakigazgatásban dolgozóknak a Kormány biztosítson 1999. január 1-jétől 14 százalékos keresetnövekedést. A minisztérium képviselői tájékoztatják a Sztrájkbizottságot, hogy ez nem tartozik miniszteri hatáskörbe, teljesítése ellentétes lenne a költségvetési törvénnyel, valamint a Magyar Köztársaság Kormányának álláspontjával, továbbá a Magyar Köztársaság Miniszterelnökének a Kormány tagjaihoz intézett, 1999. március 12-ei levelében foglaltakkal.

Ettől függetlenül azonban a földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter a földügyi szakigazgatásban dolgozók kérését indokoltnak és jogosnak tartja. Kezdeményezi, hogy haladéktalanul induljanak meg az előkészítő munkálatok a szakigazgatásban dolgozók főiskolai szakképzésének elismerése érdekében, illetőleg ilyen irányú továbbképzés biztosítására; továbbá a földügyi szakigazgatásban dolgozók többletmunkájának pénzjutalommal kifejezett elismerésére.

A minisztérium vezetése vállalja, hogy a jövő évi költségvetés megtárgyalásakor a földügyi szakigazgatásban dolgozók fenti igényét képviseli.

ad 2) A felek a fővárosi ügyirathátralék feldolgozásának határidejeként 1999. december 31-ét határozzák meg.

ad 3) A köztisztviselői törvény értelmében az ügyirathátralék feldolgozásáért a földhivatalok kötelesek a túlmunkáért cserében a dolgozónak szabadidőt biztosítani. Amennyiben ez nem lehetséges, a dolgozókat végzett munkájukért megfelelő díjazásban kell részesíteni. Az ügyirathátralék feldolgozásának országos jelentőségén túl az európai uniós normák teljesíthetősége érdekében a munkát a minisztérium vezetése kiemelkedő tevékenységnek minősíti, ezért a Sztrájkbizottság követelése teljesítésének lehetőségét földhivatalonként meg kell vizsgálni. Amennyiben nincs akadálya, a kérelmet teljesíteni kell, egyébként jutalmat vagy prémiumot kell kifizetni.

ad 4) A minisztérium vezetése a földügyi szakigazgatásban dolgozók 3 százalékos létszámcsökkentését teljesíthetetlennek tartja, mert a jelentős túlmunkát igénylő szakterületen a létszámcsökkentés az alapvető célkitűzések megvalósítását veszélyezteti. Erre való tekintettel a minisztérium vezetése záros határidőn belül kezdeményezi a pénzügyminiszternél a létszámcsökkentésre vonatkozó kötelezettség alóli felmentést.

Felek egyetértettek abban, hogy az agrárium alapvető érdekeire figyelemmel nemcsak a földügyi szakigazgatásban dolgozók, hanem a falugazdászok létszámának emelése is indokolt.

Ezután felek a jelen emlékeztetőt, mint akaratukkal mindenben megegyezőt jóváhagyólag aláírták.

Kelt Budapesten, 1999. március 22. napján

A Földhivatali Dolgozók Országos
Sztrájkbizottságának képviselői:

Fehér József

Kolyuth Lajosné

Pataki Imréné

A Földművelésügyi és Vidékfejlesztési
Minisztérium képviselői:

dr. Torgyán József
miniszter

dr. Szabadi Béla
politikai államtitkár

dr. Jójárt László
helyettes államtitkár

A SZEF válasza Orbán Viktor rádiónyilatkozatára

A Szakszervezetek Együttműködési Fóruma és tagszervezetei értetlenül fogadták Orbán Viktor miniszterelnök 1999. március 24-i, a Magyar Rádióban elhangzott válaszát a közszférában dolgozók múlt hét végi többtízszázalékos tüntetésén elfogadott petíciójára. Ennek oka, hogy konkrét tárgyalási javaslat helyett ismét csak üzenet érkezett. A Miniszterelnök úr vagy nincs valóságos információk birtokában a közszféra idej béremelésének mértékéről, vagy a kormányt a tények nem ingatják meg makacs álláspontjában.

Bizonyítható tény ugyanis, hogy a közszféra többszázezer munkavállalójának reálkeresete 4-5 %-os növekedés helyett legalább ilyen mértékben csökkent, többtízszázalékos egy fillér béremelést sem kaptak, ezért a nominális keresetük is kevesebb a tavalyinál.

A kormány vegye tudomásul, hogy a többtízezer demonstráló, és az általuk képviselt munkavállalók tiltakozása életszínvonaluk jelentős csökkenése miatt történik.

A SZEF az egyéni bérek tényleges alakulásáról hiteles dokumentációt fog eljuttatni a Miniszterelnöknek, hogy ismereteit ne pusztán a pénzügyi bürokrácia esetenként megtévesztő információira, hanem az élet valóságos tényeire alapozhassa.

A SZEF emlékeztet arra, hogy az ez évi állami költségvetés előkészítése során a szakszervezetek egyetlen észrevételét, és javaslatát sem vette figyelembe a kormány. Ennek döntő szerepe van a jelenlegi súlyos helyzet

kialakulásában. Szó sincs tehát arról, hogy a szakszervezeteknek most jutott eszükbe szólni a bérgondokról.

A SZEF változatlanul sürgős és megegyezésre irányuló tárgyalásokat tart szükségesnek a közsféra ideai bérhelyzetének rendezésére, egyben készségét nyilvánítja az ez évi infláció mértékéről folytatandó tárgyalásra is a jövő év márciusában.

A SZEF bízik abban, hogy a kormány az elfogadhatatlanul rossz kereseti helyzetet megismerve módosítja álláspontját, és megegyezésre alkalmas javaslattal áll elő. Ez a bizalom helyreállításán túl, jó feltételeket teremthetne egy hosszabbtávú, komplex megállapodás megkötésére.

Budapest, 1999. március 24.

Szakszervezetek Együttműködési Fóruma (SZEF)

PETÍCIÓ

az ORSZÁGGYŰLÉSHEZ és a MAGYAR KÖZTÁRSASÁG KORMÁNYÁHOZ

Mi, a közszolgálat munkavállalói és nyugdíjasai, közalkalmazottak, köztisztviselők, szolgálati viszonyban állók, akik résztvevői voltunk az 1999. március 20-ai tömegtüntetésnek

kijelentjük, hogy csalódottak és elégedetlenek vagyunk, mert tisztességes béremelés helyett a kormány befagyasztotta a közalkalmazotti bértáblát és a köztisztviselői illetményalapot, az egyetlen törvényes garanciát arra, hogy a bérek általános érvényű emelése megtörténjen.

Az intézkedés következtében, továbbá az adó- és társadalombiztosítási terhek növekedésének hatásaként többszázezer közalkalmazott és köztisztviselő, szolgálati viszonyban álló munkavállaló kevesebbet keres mint tavaly, rosszabbul él mint a múlt évben. Ez tűrhetetlen és elfogadhatatlan számunkra, miként a globális módon elrendelt 3 százalékos létszámcsökkentés, az intézmények bezárása, a munkavállalói és szakszervezeti jogok megnyirbálása is.

A kialakult helyzet megváltoztatása érdekében

— követeljük a közalkalmazotti bértábla és a köztisztviselői illetményalap befagyasztásának visszavonását,

— követeljük a közsféra egészére kiterjedően a közalkalmazotti bértábla tételei, valamint a köztisztviselői illetményalap 16 %-kal történő emelését 1999. március 1-jétől garantált és elkülönített költségvetési forrás biztosítása útján,

— követeljük a megalapozatlan, „fűnyíró-elvű” 3 %-os létszámcsökkentésre kiadott intézkedések visszavonását, a felmentés alatt állók visszahelyezését,

— követeljük a munkavállalói és a szakszervezeti jogok tiszteletben tartását, a megkurtításukra irányuló javaslatok visszavonását,

— elengedhetetlennek tartjuk az érdekegyeztetés intézményeinek érdemi működtetését, a hatékony szociális partnerséget.

Felhívjuk a kormányt a nyugdíjak vásárlóértéke alakulásának vizsgálatára, különös tekintettel a reálérték megőrzésének teljesülésére, s ha tapasztalatok indokolják, egy évközbéli nyugdíjmelés lehetőségének megteremtésére.

Felhívjuk a Kormányt, kezdjen azonnal tárgyalásokat érdekképviseleteinkkel a petícióban jelzett problémák rendezésére.

Felkérjük az Országgyűlés Elnökét, a képviselőket, hogy szorgalmazzák és támogassák a közsféra munkavállalói jogos igényeinek és megalapozott követeléseinek teljesítéséhez szükséges törvénymódosításokat.

Meggyőződésünk, hogy követeléseink nem pusztán a közsféra munkavállalóinak érdekeit szolgálják, hanem kifejeződik bennük az állampolgároknak nyújtandó közszolgáltatások jelenéért és jövőjéért érzett közös nemzeti felelősségünk és követelésünk is.